

MARGARİTELLİ PARKE

Doğada parke niteliğine uygun en dayanıklı ağaçlardan, doğal ve endüstriyel kurutmanın birlikte yapıldığı bir üretim öncesi hazırlıkla, bu konudaki en hassas kesimlerin gerçekleştirildiği bir teknoloji ile üretilir.

Tabanı beş kat su kontraplağından oluşmaktadır. Niteliğinde barındırdığı özellikler, Margaritelli parkeyi yerden ısıtma sisteminin tartışmasız en uygun parkesi durumuna getirmiştir.
Boy: 40 cm - 60 cm - 80 cm - 100 cm - 120 cm
En: 7 cm - 9 cm - 12 cm
Kalınlık: 1.1 cm - 1.4 cm - 1.8 cm - 2.2 cm

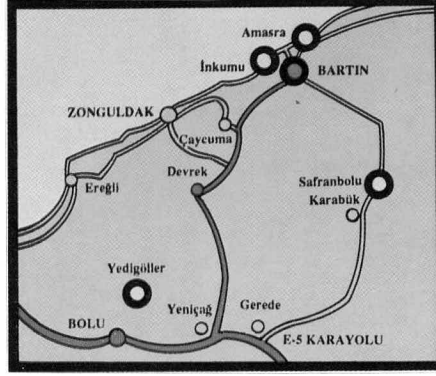
Tarih ve Doğa'nın "ırmak boyu" kesiştiği kent:

BARTIN

OKTAY EKİNCİ

Batı Karadeniz bölgemizin "il" olarak yeni, ama "kent" olarak binlerce yıllık bir geçmişi olan tarihi yerleşmelerinden **Bartın**, bugüne dek kendisini hep "çileği" ile tanıtmış. Yıllardır "Senede bir gün" düzenlenen Çilek Festivali'nde, gerçekten olağanüstü bir lezzeti olan meyvesiyle övünürken, "güzellik yarışmaları, halk oyunları gösterileri, spor etkinlikleri" v.b. gibi eğlenceli programlarla adını duyurmaya çalışmış.

1991'de Türkiye'nin 74. ili olduktan sonra ise, Bartın'a Vali olarak atanan **Yavuz Erkmen**, öncelikle bu tarihi kentin salt çileği ile değil, zengin kültür birikimi, uygarlık değerleri ve doğal zenginlikleriyle "övünmesi" gerektiğini görmüş. Kentte bu görüşü kendisiyle paylaşan ve yıllardır Bartın'ın tarihsel ve doğal kimliğini ko-

rumak için çaba gösteren duyarlı insanlarla el ele vermiş. Ve, bu yönde ilk önemli adım olarak, yıllardır tek günlük etkinliklerle yetinilen Çilek Festivali'ni, bu yıldan itibaren, "**Bartın Kültür, Turizm Etkinlikleri Haftası**"na dönüştürmüştü. Vali Yavuz Erkmen'in konuğu olarak, kültür haftasına katılmak üzere İstanbul'dan yola

çıkığımızda, kendisi ve yöre hakkında ilk bilgileri, geziyi düzenleyen ÇEKÜL Vakfı başkanı **Prof.Dr.Metin Sözen**'den ediniyoruz. Metin Sözen, otobüsde birlikte olduğumuz gazetecilere, yazarlara, öğretim üyelerine ve sanatçılara Bartın'a ilişkin çeşitli dökümanları dağıtırken, "sözlü olarak" da şu bilgileri veriyor:

"Türkiye'de ilk kez kent ölçeğinde koruma çabası Safranbolu'da başlatıldı. Bu zor işin kotarılmasında, duyarlı bilim adamları, mimarlar ve yöre halkının özverili çabalarının katkısı büyük olduğu kadar; yerel yöneticilerin sahiplenmesi ve özellikle devletin temsilcisi olan Kaymakam'ın gösterdiği desteğin rolü çok önemliydi. İşte, Safranbolu'daki kavgamızda bizle birlikte olan bu duyarlı Kaymakam, şimdi Bartın Valisi. Aynı

Bartın Irmağı, tarihi taşköprü ve eski kent merkezi. Bozulmakta olan bir silüet...

çabayı Bartın'ın kültür ve doğa değerlerini de korumak yönünde yükseltmeye niyetli ve o nedenle sizlerden, bu çabasına destek olmanızı bekliyor..."

Bartın çarşısının simgesi tarihi şadırvan. Sütunları Mısır'dan getirilmiş.

DOĞAYI KUCAKLIYAN KENTLER...

Otobüsümüz Bolu'yu geçip, Gerede'ye 13 km. kala E-5 yolundan ayrılarak kuzeye doğru yöneldiğinde, hemen 15-20 km. sonra Batı Karadeniz'in o muhteşem doğal kimliği de çarpıcı güzelliklerini göstermeye başlıyor. Bartın'a ulaşmak için, yeşil dağlar ve etkileyici vadiler içerisinde sıralanmış Mengen, Devrek, Çaycuma'dan geçen karayolunu kullanıyoruz.

Bölgenin doğal değerlerinin yanısıra, farklı bir uygarlık geleneğine de sahip olduğunu, daha yoldayken "bir tünelden geçerken" bile gözleyebiliyoruz. Yol üzerindeki ormanlarla kaplı sarp tepelerden birini geçen **Dorukan Tüneli**, sanki tarihi bir kentin özgün sokağı gibi. Böylesi "parke taşla kaplı" bir karayolu tüneline ilk kez tanık oluyoruz.

Mengen, Devrek ve Çaycuma'da ise, ne yazık ki "ilk kez tanık olmadığımız" görüntüleri izliyoruz. Her biri kendine has ve köklü kültür gelenekleri olan bu üç komşu yerleşmede, yöresel mimari zenginliği hiçe sayan, yeknesak betonarme yapılar almış başını gitmiş.

Türkiye'nin hemen her köşesine, her kentine, hatta neredeyse her köyüne damgasını vuran "kişiliksiz mimari", yani hiç bir yöresel çizgi taşımayan, bol pencere, bol balkonlu, "üzerleri

ilave kata hazır tutulan demir filizli" dümdüz yapılar, anlaşılan Karadeniz'in bu "gözden ırak" yerleşmelerini de kiskacına almış durumda. Devrek'den geçerken, bu körolası salgının "yerel görüntüsünü" şöyle özetliyoruz: "Devrek'deki yeni binalar, sanki baston yutmuş gibiler..." Oysa, Devrekli ustaların hünerli ellerinden çıkan o ünlü bastonlar, hem zariflikleri, hem bezemeleri ve hem de ağacın kullanılışındaki üstün beceri düzeyleriyle, bu baston yutmuş apartmanlar yanında ne kadar farklı ve yüksek bir kültürü yansıtıyorlar!

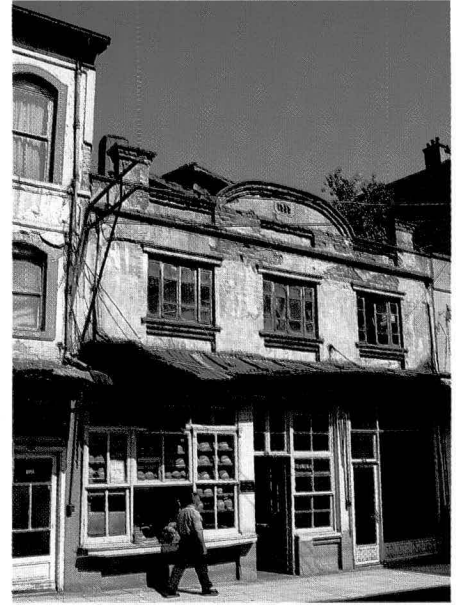
PARTHENIA VE PAPHLAGONIA

Bartın kenti, aynı adı taşıyan ırmağı oluşturan **Koca ve Kocanaz** çayları ile çevrelenmiş, yemyeşil dağların ve vadilerin arasındaki bir tepeciğin üzerinde ve yamaçlarında kurulmuş. Kemer, Asma, Gölbucağı ve Orduyeri adlarını taşıyan köprülerle dış yerleşmelere bağlanıyor. **Bartın Irmağı** ise, yöreye salt çarpıcı bir doğal güzellik katmakla kalmıyor, antik çağlardan bu yana yine yörenin zengin uygarlığında önemli bir rol üstleniyor. Karadeniz'le Bartın arasında teknelerle yük taşımacılığını sağlıyor. (*)

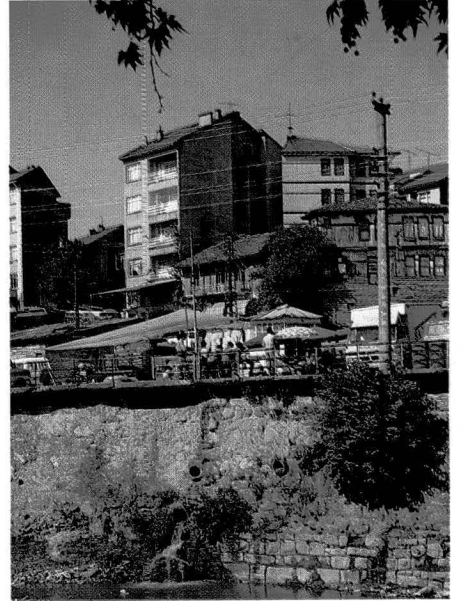
Bartın'ın tarihteki ismi **Parthenia**. Yörenin genel adı ise yine tarihsel belgelerle **Paphlagonia** olarak geçiyor. Anadolu'nun yetiştirdiği ilk ünlü ozanlardan **Homeros**, üçbin yıl önce yazılmış **İlyada** destanında, **Parthenios Irmağı**'nın (Bartın Irmağı) suladığı ülkeden gelen yiğitlerin, **Truva** kentini korumak için nasıl savaştıklarını övgüyle anlatır.

Gerçekten de Bartın, öylesine zengin bir tarihe sahip ki, İ.Ö.1200 yıllarında **Hitit** uygarlığını, İ.Ö. 546-334 yıllarında Pers egemenliğini, İ.Ö. 334-30 arasında **Hellenistik** dönemi, İ.Ö.70-İ.S.395 yıllarında **Roma** devrini, İ.S. 395'den 1460'a dek **Bizans** çağını ve daha sonra da 1920'lere dek **Osmanlı** kültürünü, deyim yerindeyse "nefes nefese" ve doyasıya yaşamış. Bu zengin uygarlık birikimini ise, aynı zenginlikteki Karadeniz doğası, yine binlerce yıl sevgiyle kucaklamış. Tarihi yazanlara ve yaratıcılara, "yaşanılacak bir ülke" armağan etmiş.

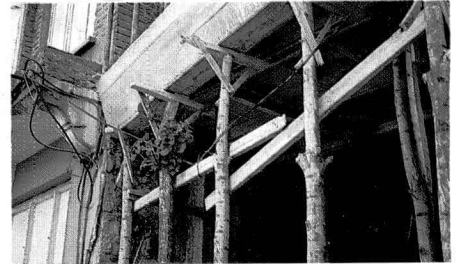
Acaba, üçbin yıl önce Anadolu'yu "işgalcilere karşı" savunmak için

Bartın çarşısındaki eski yapılar ve "eskiden beri" mis kokulu ekmeği olan "Fırıncioğlu" fırını...

Kentin kanalizasyon büzleri, atık suları Bartın Irmağı'na boşaltıyor. Üstelik açıkça ve gözler önünde...

Betonarme bir inşaatın kirişini taşıyan kalıp dikmeleri arasında "yeşilini yitirmeyenler" de var...

(*) Yüzyıllardır yörenin en canlı "ihraç kapısı" görevini sürdüren bir ırmak

ta Truva'lara kadar koşup giden Parthenia'lı yiğitlere, bugün aynı toprağı, aynı havayı ve aynı suyu paylaşan Bartınlılar, şimdiki çağın "doğa ve tarih yağmacılıklarına" karşı da Paphlagonia'yı koruyabilecekler mi?

Valiliğin hazırladığı Bartın broşüründe, yörede isim yapmış **Kavşak Suyu**'ndan içenlerin, "bir daha Bartın'ı bırakamayacakları" yazıyor. Bu suya lezzet ve sağlık katan çevre temizliğini ve doğal zenginliği, çarpık, düzensiz ve "çıkarıcı" yapılaşmanın her türlü kirletici saldırısından uzak tutabilecekler mi?

Bu sorular, 9-15 Haziran 1993 günlerindeki "Bartın Çilek Festivali ve Kültür, Turizm Etkinlikleri Haftası"nda düzenlenen panel ve söyleşilerin de ağırlıklı konusunu oluşturuyordu.

Bu etkinlik sayesinde, uzun yıllardan sonra ilk kez, Bartın'ın güzelliklerinin yaşatılması yönünde, halkın geniş katılımıyla birlikte, ilgili ve yetkili hemen herkesin, sorunları tam bir açıklık içinde tartışmaları, değerlendirmeleri fırsatı da yakalanmış oluyor. Anadolu'da yayımlanmakta olan

Bartın'da bazı tarihi evler de tenekelerle kaplanarak zamana karşı direniyor.

yerel gazeteler arasında, yayımını hiç ara vermeden sürdüren en eski basım organlarından **BARTIN** Gazetesi, aynı anda 1920'lerden bu yana kentin kültür yaşamını da sergileyen zengin ve önemli bir arşive sahip.

kupaların sevincini yaşıyor. İrmak üzerinde hızla kayan yarış kanolarını, kıyıdaki ağaçların gölgesinde Bartın halkı alkışlıyarak izliyor. Ve Bartınlıların gysileri, diyebiliriz ki bugünkünden daha modern.

Adına, Onuruna ve Saygısına
ESEN ALIŞ
ALİŞ Gazetecilik, Kitapçılık,
Matbaacılık
Y. ÇARŞI CAD. EKİNEPE PASAĞI 3-3
70100 BARTIN - TÜRKİYE
Kuruluş Tarihi: 4 EYLÜL 1924

69.
YIL

Bartın

SİYASİ MEMLEKET GAZETESİ
Kurucusu : İ. Cemal Aliş (1906-1977)

VİLAYET YOLU
UTANÇ VERİCİ...

Vilâyet, Adliye, Emniyet, Vergi Dairesi, Defterdarlık ile binlerce kişinin her gün kullandığı Hal'e de giriş yolu olan Belediye Parkı arkasındaki Belediye Caddesi, parçalanmış betonlar, oysular birçok yer yüzünden utanç verici duruma geldi.
Yeniden yapılması bile, ciddi bir onarımla kullanılabilir duruma getirilebilecek bu yol için ciddi emeği de defalarca bahırdığımız yetkililerden yanıt alamadıklarını belirttiler.

Sayı: 3036

Baskıldığı Yer: İSKELER CD. 71A BARTIN PAKS - 70100

10 HAZİRAN 1993
PERŞEMBE

ON GÜNDE
BİR ÇIKAR

KDV
DAMLI

Yurtici : 3000 TL
Yurtidipi : 1 DM

5 HAZİRAN ÇEVRE GÜNÜ'NDE

ÇEVRE SORUNLARIMIZ

Yorum yapmadan, ana başlıklarla belirterek sizi de sorumluluğa, çevrenize saygıya davet ediyoruz

- (1) Bartın dışına kaçakçılık ve toprak katliamı [Binlerce dönüm çorak araziler] yaratıyor.
- (2) İnkumu - Çakraz - Bozköy - Güzelcehisar'da sahiller yağmaş
- (3) İrmakların çöplerle, inşaat topraklarıyla doldurulması
- (4) Ruhsatsız - İskansız kaçak tam 300 bina ile tam bir imar faciası
- (5) Yaşanmaz, hava alınmaz, yeşil içinde yeşil aramız kâle gelen bir kent
- (6) Kansere yol açan Asbest'li su borularının döşettirilmesi

- (7) Altılarından fosfatlıklar fıskıran bir plajımız İnkumu
- (8) Kömür atıklarının kararttığı Amasra sahilleri
- (9) Almanlara satılarak çelenen mi, silah kabzası mı yapıldığı bilinmeyen Kayadibi şimşir ormanı katliamı!
- (10) Bartın Boğazı'na; ırmak ile denizin birleştiği en güzel yerlerin Bartın'ın çöplüğü yapılması...
- (11) Bartın Belediyesi'nin bugüne kadar hiçbir çevre programı ve çalışması hazırlanması... Şehir içindeki kokulu ahırlar...

- (12) İçme ve kullanma sularındaki sağlıksız durum, hâlâ süren endişe, artımsız, rastgele klorlu dağıtım.
- (13) Çevre düzenleme projeleri olmayışı, doğal geçi alanları, parklar, çocuk oyun alanları yaratılmaması...
- (14) Filtresiz fabrika ve kalorifer bacalarından çevreye atılan zehirli gazlar ve tozlar, hava kirliliği...
- (15) Kanalizasyonların ırmığa verilecek, koku veren ırmığın yok edilmesi, İnkumu plajının Bartın'ın lüğülarıyla tehlike yaratması...

Bartın'ın 69 yıllık yerel gazetesi, Anadolu basınının en eski temsilcilerinden...

1924'den bu yana yöreyi "aydınlatan" ve bu yıl 69. yılını yaşayan gazetenin sahibi Esen Aliş, Bartın'da "eskiden de" kent sorunlarının demokratik bir olgunluk içinde tartışıldığını, özellikle 1980'den sonra "ara verilen" kültür ortamının, şimdi artık kültür haftalarıyla birlikte yeniden kazanıldığını söylüyor.

Esen Aliş'in gösterdiği 1930'lu, 1940'lı yıllardaki "festival günlerine" ait

Erkeklerin tümü kravatlı, ütülü pantolonlu ve bazıları da fötr şapkalı. Kadınlar ise tümünün başı açık. Yaşlı kadınlar beyaz yaşmaklı, kürek çeken torunlarıyla gurur duyuyorlar. Bugün ise Bartın Çayında değil kürek yarışı, balık tutmak bile artık olanaksız. Festivalin panellerinin düzenlendiği Millet Bahçesi'nin hemen karşısında, Bartın kentinin kanalizasyon suları, gözler önünde ve açık

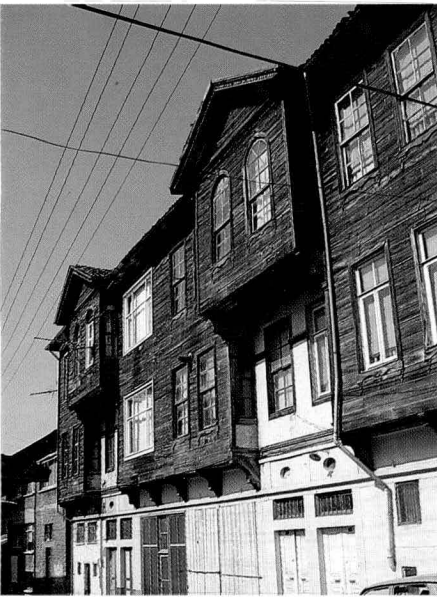
Ahşap mimari'nin Bartın'daki çok katlı örneklerinden biri

bir şelale gibi kıyıda-
daki büzlerden ır-
mağın sularına dö-
külüyor. Ve, he-
men aynı yerde
küçük çocuklar,
mantarlı oltalarıyla
balık tutmaya çalı-
şıyorlar. Mantar
suya batıp, oltanın
ucunda küçük çay
balıkları oyna-
ştığında sevinecek-
ler; ama ya yedik-
lerinde?..

Yine, 50-60 yıl ön-
cesinin "hala sol-
mayan" fotoğraflarında, Bartın
kentinin asıl kültür
kimliğini oluşturan
eski ahşap evleri
tüm görkemleriyle insanı büyülüyor.
Sokaklar boyunca tarihi evler, mey-
danları çevreleyen tarihi evler ve
bahçelerinin içinden fıskıran yeşil-
liklerin, meyve ağaçlarının ve gül-
lerin arasında mutluluk saçan tarihi
evler...

Anıtlar Kurulu, 80'li yılların başların-
da bu evlerden 350 kadarını "korun-
ması gereken eski eser" olarak tes-
cil etmiş. Ne var ki korunamamışlar.
Derken, yakın yıllarda yeniden bir
tespit ve değerlendirme çalışması
yapılmış. Tescilli bina sayısı bu kez
200'lere düşmüş.

Şimdi Belediye Başkanı **Oğuz Pir**,

*Bartın evleri kentin kültür kimliğini
güçlendiren özgün sokak silüetleri
yaratıyor.*

*Bartın'ın tarihi evleri, Batı Karadeniz'in kendine has sivil mimari örnekleri
olarak kenti beziyor.*

bu sayının bile "çok fazla" olduğu
görüşünde. Kültür Haftası kapsa-
mında düzenlenen **"Bartın'da Kültür,
Turizm ve gelecekteki beklentiler"**
konulu panelde konuşan Başkan Pir,
eski evlerin korunmasının "vatanda-
şı mağdur etmekten" başka bir so-
nuç getirmediğini söyleyerek, şunları
savunuyor:

**"Bu evlerin çoğu bakımsızlıktan ve
eskilikten çökmek üzere. İçinde artık
yaşanamıyor. Hepsi fare yuvası. Va-
tandaş eski eser diye yıkamıyor, a-
ma isyan ediyor. Ya devlet bunları
satın alsın, restore etsin; ya da bı-
rakalım, vatandaş mağdur olmasın,
yüksün yerine yeni binalar yapsın,
insanca yaşasın. Bana kalırsa, bun-
lar eski eser sayılacak özelliklere de
sahip değiller. Asıl güzel ve tarihi o-
lanları zaten yıkılıp, yok oldular. Ara-
larından en fazla 10 tanesi restore
edilip, saklanabilir. Gerisi ise koru-
maya değmeyecek binalar..."**

Bartın'ın Belediye Başkanı bunları
söylerken, acaba dediği olursa, or-
taya çıkacak "yeni" kent görüntü-
süne yine "Bartın" denilip, denilemi-
yeceğini acaba düşünüyor mu? Ken-
tin kimliğinin tümüyle değişeceğini
ve o dillerden düşmeyen "güzel"
Bartın'ın yerinde, bu kez "beton"
Bartın'ın yükseleceğini, daha açık-
çası, arı "Bartın" olan, ama kendisi
kişiliksiz başka bir kent niteliğine dö-
nüyeceğini, acaba görebiliyor mu?

Aslında Bartın, Başkanın bu gözlemi
yapabilmesine olanak sağlayacak

yeteri kadar "mima-
ri yabancılaşmayı"
zaten yaşamaya
başlamış bile. Tari-
hi evler, bazı so-
kaklar ve semtler
dışında, beş-on yıl
önceki gibi, artık
kent silüetinde ve
görüntüsünde "etki-
li" değiller. Kentin
kültür kimliği, şu yıl-
larda tam bir deği-
şim noktasında. Ya
eski evlerin azal-
ması sürecek ve
kimlik kaybı bütü-
nüyle gerçekleş-
cek. Ya da, sayıları
200'lere indirilmiş
bile olsa, varolan
tarihi evler ne yapı-

lıp, edilip korunacak ve Bartın'ın 21.
yüzyıla da "Bartın" olarak ulaşabil-
mesi sağlanacak.

İşte, tam bu karar noktasında, üste-
lik "son" karar verme aşamasında,
Yavuz Erkmen'in Bartın'a Vali olma-
sı, gerçekten de bir şans olarak gö-
rünüyor.

Vali Erkmen'in aynı panelde yaptığı
konuşma, hem yüreklere su serpi-
yor, hem de kentteki sivil mimari
zenginliğin yaşatılmasında bir umut

*Prof. Dr. Metin Sözen, gezi
süresince yörenin tarih ve kültür
değerleri hakkında sürekli
bilgiler verdi.*

*Geziye katılan konuklar, Vali Yavuz
Erkmen'le birlikte tekne gezintisinde*

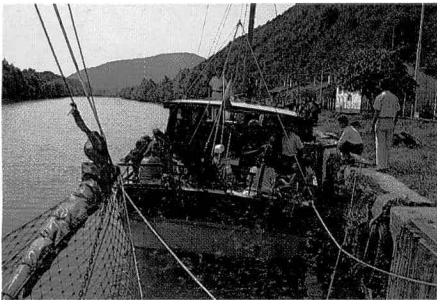

İnkumu kıyıları, resmi ve özel yapılaşmanın işgali altında

kaynağı oluşturuyor. Erkmen şunları söylüyor :

"Bartın'ı Bartın yapan iki önemli zenginliğimiz var. Birincisi Bartın Irmağı'dır. Tarihten bu yana taşımacılığa hizmet eden, Anadolu'da bu tür yük taşımaya elverişli tek akarsu olan Bartın Irmağıımız, son yıllarda bu niteliğini de yitirdi. Onu kurtarmalı ve yaşatmalıyız. İkinci zenginliğimiz ise bu yöreye has, geleneksel mimarlık kültürümüzü yansıtan, kentimize kültür kimliğini veren eski evlerimizdir. Bunları tek tek örnekler olarak koruyamadığımız ortaya çıktı. Bartın'ın tarihi evlerini, tarihi sokaklarımızla birlikte korumalıyız. Onlar, birbirlerini tamamlıyorlar..."

Safranbolu'nun duyarlı eski Kayma-

Geziye katılanlar, Bartın Irmağı'nın limana yakın bir bölgesinden tekneye binebildiler

kamı, yine Safranbolu'daki başarılı "kent ölçeğinde koruma" çabalarını, bu kez Bartın'a taşımak istiyor. Bunun için, Türkiye'nin "uygarlığın korunmasından yana olan " tüm çevreleriyle, üniversitelerle, aydınlarla, yazarlarla, meslek odalarıyla, gönüllü kuruluşlarla el ele vermek istiyor.

Geziye katılanlar, böylesi bir desteği, bir "yurt görevi" olarak gördüklerini dile getiriyorlar. Panel'de söz alan Gazeteciler Cemiyeti Başkanı **Necmi Tanyolaç**, basın olarak Bartın'ın güzelliklerinin korunması ve tanıtılması yönünde, bugüne kadar ki "ihmalin" artık bırakılacağına söz veriyor. Yine, geziye katılan çizerleri temsilen söz alan karikatür ustası **Semih Balcıoğlu**, Bartın'ın dost ve sevecen halkının, bu kentin değerlerini yaşatmada kararlı olduğunu gördüğünü ve bu çabaya omuz vereceklerini dile getiriyor. Benzer şekilde, Mimar Sinan Üniversitesi Rektörü Prof. **Gündüz Gökçe** de yaptığı konuşmasında, herkezin Bartın'a sahip çıkmak zorunda olduğunu vurguluyor ve yılların deneyimine dayanarak, şu önemli değerlendirmeyi yapıyor :

"özellikle mimari mirasın korunmasında tüm yükü eski ev sahiplerine bırakmak, bu eserleri korumamak

demektir. Devletin tüm para ve kredi olanaklarını seferber etmesi gerekiyor. Uygun fonlardan ödenek ayrılarak, tarihi evini yaşatmak isteyenlere devletçe destek olunması gerekiyor. Çünkü bu evler, sadece sahiplerinin değil, tüm ulusun ve tüm insanlığın malıdır; ortak kültür mirasımızdır..."

Kenti dolaşırken hemen farkediyoruz ki, Gündüz Gökçe'nin "insanlığın mirası" olarak tanımladığı kültür, aslında salt güzel evler değil, aynı güzellikte tarihsel bir kent dokusu da yaratmış.

Örneğin **Bartın Arastası**, 100 yıl kadar önce büyük bir yangın geçirmiş olmasına karşın, yine de yöredeki köklü ticaret uygarlığının zenginliğini sürdürüyor. "Kasaplar arastası", "demirciler arastası", "yemeniciler arastası" gibi, hem eski isimlerini, hem de işlevlerini korumayı sürdüren bu bölge, kentin bugün bile çarşı merkezi olarak, başarıyla görev yapıyor. Neyse ki, Belediye Başkanı Oğuz Pir, eski evler hakkındaki düşüncesini, tarihi arasta için uygun görmüyor. Pir'e göre, bu bölge, sevimli eski dükkanları, dar sokakları ve tüm dokusuyla olduğu gibi korunmalı. Yeni iş merkezi gereksinmesi ise kentin başka bölgesinde karşılanmalı,

yüksek binalarla arasta yok edilme-
meli...

Başkan Pir'in bu görüşüne biz de ka-
tılıyoruz. Gerçekten arasta, Bartın'ın
hem mimari, hem de sosyal kimliği-
nin ayrılmaz bir parçası. Bu arasta,
nice zengin tüccarlar ve nice "hayır-
sever" insanlar yaratmış!

Bu hayırseverlerden birisi de, Bartın-
lı genç mimar **Selim Karakaş**'ın "de-
desinin amcası" olan **Hacı Arif Kap-
tan**. Kentin çarşısını süsleyen eski
şadırvanı yaptırırken, sütunlarını Mı-
sır'dan getirtmiş. Üstelik, ilkinde ge-
mi batmış, sütunlar denizin dibini
boylamış; ama Arif Kaptan Bartın'a
söz verdiği için ikinci kez getirtmiş.
Şimdi o mermer sütunlarla çevrili şa-
dırvan, kentin çarşısında, eski tüc-
carların Bartın'a olan bağlılıklarının
bir simgesi gibi duruyor.

Aynı anda Mimarlar Odası'nın Bartın
temsilciliğinde yönetim kurulu üyesi
de olan Selim Karakaş, kentin tarihi
yapıları arasında yer alan "kemerli
taş köprüyü" de, yine "babaannesin-
in dedesinin" yaptığını anlatıyor. O
da, Bartın'da birçok eseri bulunan,
Çalıkıoğlu (Mimar) İbrahim Ağa
iymiş. İbrahim Ağa, köprüyü yapar-

ken, harcında yumurta akı kullan-
mış. Bartın Irmağıyla, tekneler dolu-
su yumurta taşınmış. Şimdi bu köp-
rü, kentin hala en önemli yol bağlan-
tılarından birini sağlıyor...

..VE, İNKUM'NDAKİ DOĞA KATLIAMI

Bartın, Karadeniz kıyısına çok yakın
bir tarihsel yerleşme. Kenti kıyıya "su
yolu" olarak bağlayan Bartın Irmağı,
denize doğru "Bartın Boğazı" denen
yerde giderek doğal bir limana dö-
nüşerek, Karadeniz'e kavuşuyor.

Liman ise, yine eski çağlardan bu
yana, iç kesimlerden teknelerle ta-
şınan malların gemilere yüklendiği,
canlı bir deniz ticareti noktası.

Günümüzde de Bolu, Karabük, Saf-
ranbolu yöresine hizmet eden, bü-
yük gemilerin bile yanaşmasına el-
verişli, Batı Karadeniz'in önemli li-
manlarından biri.

Bartın Irmağı eski taşımacılık karak-
terini artık yitirdiğinden, özellikle de
Kireç Fabrikası'nın atıkları yüzünden
dibi balçığa dönüşten, "bu tarihi su
yoluyla Karadeniz'e açılma" prog-
ramını, ancak Bartın Boğazı'na çok
yakın bir noktadan başlatabiliyoruz.

*Karadeniz durgun olduğu zaman,
oltayla balık avlamanın
keyfine doyumuyor.*

Petrol Ofisi rıhtımından teknelere bi-
nip, Boğazı geçerek önce limana u-
laşıyoruz. Ardından Karadeniz'e açı-
lıp, batıya doğru kıyıyı izleyerek
ilerliyoruz .(*)

Bartın'ın Karadeniz kıyıları, yeşil ya-
maçlarla mavi suların binbir doğa o-
yunuyla kucaklaştıkları, henüz "ba-
kir" sayılabilecek bir cennet. Kıyı bo-
yunca yan yana dizilen irili, ufaklı
koylar, denize kadar inen ormanlar,
her biri sanki birer sanatçı eli değ-
miş gibi "heykelsi" izlenimleri veren
kayalık kümeler ve kıyıdan itibaren
derinleşen sulardaki mavinin laciver-
te dönüşen tonları, görülmeye
değer.

Güzelcehisar kıyıları, Bartın'ın henüz betonlaşmayan güzelliklerinden.

(*)Teknemiz,Karadenizli ustaların ünlü hünnerleri ile yaptıkları " çektirme denen türden. Bu nedenle güvencemiz sonsuz...

"Görülmeye" değer, ama, yağmalanmaya ve yokedilmeye karşı da ciddi önlemlerin alınması gerekiyor. Çünkü, limandan batıya doğru bir süre gittikten sonra, karşımıza birdenbire bir "beton yığını" olarak çıkan ünlü **İnkumu** koyunda gözlediklerimiz, kıyı yağmasının Batı ve Güney Anadolu'dan sonra Karadeniz'de saldıracağını gösteriyor. Bu amansız saldırı, aslında İnkumu'nu çoktan tüketmiş. Yörenin en güzel ve en uzun kumsalına dizilen, her biri üçer-beşer katlı binalar, ara yerde neredeyse bir karış bile boş alan bırakmadan güzelim sahili, sanki İstanbul'un çarpık gelişen bir semtine çevirmişler.

Üstelik bu yağmanın ve betonlaşmanın "öncülüğünü" de, "resmi kimliği" olan kişi ve kurumlar yapmışlar. İnkumu, vaktiyle Bartın halkının, denizden doyasıya ve daha çok gününbirlik yararlandıkları, yeşilin-kumun ve Karadenizin, insanları "birlikte" kucakladığı, zengin anıları da olan bir mesire yeriymiş.

80'li yıllarla birlikte ülkede "patlama" gösteren, doğa ve tarih yağmasına dayalı turizm anlayışı, Batı Karadenizde öncelikle ele geçirdiği kıyılar arasında, İnkumu'nu çok kısa bir

sürede işgal edip, bitirmiş. Bu işgale, bazı "kamu kuruluşları" da, "dinlenme ve eğitim" tesisleriyle ortak olunca, İnkumu "resmi ve özel sektörün" elbirliğiyle yok ettikleri bir kıyı zenginliği olarak tarihte kalmış.

İnkumu sahilinde, doğudan batıya doğru fotoğraf çekerek gezerken, ilk gözümüze ilişen devasa yapı, kumsalın hemen başlangıcındaki çok katlı bir "apart-otel" oluyor. TBMM'nin eski Başkanlarından **Cahit Karakaş**'a ait olan bu dev bina, kıyıdaki bir hazine arazisinin 49 yıllığına kiralanmasıyla elde edilen arsa üzerinde yükseliyor. Anlatıldığına göre, Karakaş bu araziye, üstelik TBMM Başkanıyken devletten kiralamış.

İnkumu'nu yok eden diğer yapılar arasında, PTT'ye ait dinlenme amaçlı tesislerle, Bartın il olmadan önce bu yöre Zonguldak'a bağlıyken, il özel idaresi'nce inşa edilen diğer kamu yapısı, özellikle dikkati çekiyor. Zonguldak eski valisi Galip Demirel döneminde inşa edilen bu yapılar, İnkumu'ndaki diğer yoğun yapılaşmanın da "artık önlenemeyecek" bir hız ve yoğunlukta kıyı kuşağına sıralanmasında "öncü" rol oynuyorlar. Yakın yıllarda buraya öylesine rağbet artmış ki, Bartın'da bir halk

deyişi de ortaya çıkmış. Halk diyor ki; "Bartında...cak kefeni yok, İnkumu'nda yazlığı var..."

Tekneyle gezimizde, İnkumu'ndaki bu katliamı izledikten sonra, henüz "yağmacıların saldırısına uğramamış" durumda güzüllükleri koruyabilen "**Güzelcehisar**" bölgesine ulaşıyoruz. Denize dik yamaçlarla inen bir tepeliğin üzerinde Cenevizlilerden kaldığı söylenen küçük ve sevimli bir kale ile gözetleme kulesi bulunuyor. "Güzelcehisar" adı bu kaleden geliyor ve tepenin hemen arkasında, kıyı kuşağı dingin bir koya dönüşerek, insanı kucaklayan bir doğa ve tarih kucaklaması yaratıyor. Güzelcehisar'ın "şimdilik" yağmadan ve betonlaşmadan uzak kalabilmesinin en önemli nedeni, karayolu ulaşımının yetersiz olması ve yapılaşma için gerekli "nakliye" olanağını sağlamaması.

Eskiden, karayolcuların sıkça ve gururla söyledikleri bir özdeyiş vardı: "Gidemediğin yer senin değildir" derlerdi.

Bu sözü, günümüzdeki kıyı yağması felaketini dikkate alarak, belki de kıyıları için şimdi şöyle söylemek gerekiyor:

"Gidemediğin yer senindir."

Bartın Irmağı, yeşille bezeli kıyıları, sevimli kayıkları ve balıkçı kulübeleriyle, kirlenmeye karşı yaşama savaşı veriyor...

Çünkü karayollarından, artık insanlar yararlanmıyor.

Yağma ve spekülasyonun kamyonları, dozerleri ve çimento kamyonları yararlanıyor...

Bartın ve yöresinden, işte bu gözlemlerle, ve bu güzel yöremizi korumak isteyen dost insanları yalnız bırakmayacağımıza dair sözlerimizi yineliyerek ayrılıyoruz...

Kıyı kuşağında yer yer denize doğru uzanan kayalıklar, balık meraklıları için adeta bir cennet...

Karadeniz'in Bartın kıyılarındaki kayalar heykelsi görüntüleriyle yöreye ayrı bir kimlik veriyor.

Uzaktan kumandalı otomatik kapılar ile ... Evinizin Konforu, Kapıdan Başlasın.

Karda-kışta, yağmurda-çamurda, sıcakta-soğukta, gece-gündüz... kapılarda beklemeksizin... bahçenize ya da garajınıza girebilmeniz için, otomobilinizden inmeden, sadece bir düğmeye basmanız yeterli. Kapınız kendiliğinden açılacak ve siz içeriye girdikten sonra, yine kendiliğinden kapanacaktır.

ÇUHADAROĞLU'nun sunduğu bu modern olanakları daha yakından tanıyın:

UZAKTAN KUMANDALI OTOMATİK GARAJ KAPISI

- Elektrikli ve mekanik kilitleme
- Kapı açıldığında otomatik aydınlatma
- Çağdaş biçim
- Buton, anahtarlı elektrikli şalter, manyetik kart okuma sistemi eklemeye müsait
- Kapanırken bir engele çarptığında kendiliğinden durur ve açılır
- Elektrik kesilmelerinde ve istendiğinde elle açılabilir.

UZAKTAN KUMANDALI OTOMATİK BAHÇE KAPISI

- Kanat ve sürme açılır bahçe kapıları
- Elektrikli kilitleme
- Elektrik kesilmelerinde ve istenildiğinde elle açabilme imkânı
- Buton, anahtarlı elektrikli şalter, manyetik kart okuma sistemi eklemeye müsait

ÜRÜNLERİ

- Radar kumandalı komple otomatik sürme ve kanat kapılar
- Otel girişleri için otomatik panik kapıları
- Otomatik hastahane kapıları
- Otel, mağaza, büro girişleri için radarlı kanat kapılar
- Duman dedektörlü kapı kapatıcıları
- Cam kapı ve aksesuarları
- Yer ve kapı üstü kapı kapatıcıları
- Sürme kapı rayları
- Kapı kolları ve menteşeleri
- Çarpma kapı menteşeleri
- Şeffaf akordeon vitrin ve bölücü elemanlar

ÇUHADAROĞLU
alüminyum SANAYİ VE TİCARET. A.Ş.

MERKEZ: Hürriyet mah. Bengü cad No 41 80340 Şişli -İstanbul Tel: 224 20 20 (16 Hat) PK. 335 80223 Şişli
Telex 27528 Cual tr. Telefax : 224 20 40